Openbare versie
Aangetekend verstuurd
[redacted]

Datum	27 november 2014
Ons kenmerk	[redacted]
Pagina	1 van 18
Betreft	Beslissing op bezwaar Veldmaarschalk N.V.

Geachte heer [redacted],

Bij besluit van 13 juni 2014 (het boetebesluit) heeft de Autoriteit Financiële Markten (AFM) aan Veldmaarschalk N.V. (Veldmaarschalk) een bestuurlijke boete opgelegd van € 24.000 omdat Veldmaarschalk in de periode van 1 juli 2009 tot 28 december 2011 artikel 2:55, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft) heeft overtreden. Tegen de bestuurlijke boete heeft u namens Veldmaarschalk bezwaar gemaakt. De AFM heeft besloten het boetebesluit in stand te laten. In deze brief wordt uitgelegd hoe de AFM tot haar oordeel is gekomen.

De AFM probeert binnen de wettelijke termijn te beslissen op bezwaren. Dit is helaas niet gelukt bij onderhavig bezwaarschrift. De AFM excuseert zich voor deze vertraagde afhandeling.

De beslissing op bezwaar is als volgt opgebouwd. In paragraaf I beschrijft de AFM de procedure. Paragraaf II bevat de relevante feiten en omstandigheden. In paragraaf III beschrijft de AFM kort de gronden van bezwaar en in paragraaf IV geeft de AFM een beoordeling van de gronden van bezwaar. Paragraaf V ziet op de publicatie van de beslissing op bezwaar. In paragraaf VI wordt ingegaan op het verzoek tot vergoeding van de proceskosten. In paragraaf VII staat het besluit van de AFM. Tot slot bevat paragraaf VIII de rechtsgangverwijzing.

I. Procedure

1. Bij besluit van 13 juni 2014[1] heeft de AFM aan Veldmaarschalk een bestuurlijke boete van € 24.000 opgelegd op grond van artikel 2:55, eerste lid, j˚ artikel 1:81 (oud) Wft en artikel 2 en 3 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector, omdat Veldmaarschalk in de periode van 1 juli 2009 tot 28 december 2011 in Nederland beleggingsobjecten heeft aangeboden, zonder over de daartoe vereiste AFM-vergunning te beschikken.

2. Bij brief van 15 juli 2014 heeft Veldmaarschalk bezwaar gemaakt tegen het besluit.

3. Op 31 juli 2014 heeft de AFM de ontvangst van het bezwaarschrift bevestigd en Veldmaarschalk gevraagd of zij gehoord wil worden.[2] Bij e-mail van 8 augustus 2014 heeft u aangegeven dat Veldmaarschalk niet gehoord wenst te worden.

4. Op 5 september 2014 heeft de AFM de beslistermijn op grond van artikel 7:10, derde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) verdaagd met zes weken.[3]

5. Bij brief van 8 oktober 2014 heeft de AFM Veldmaarschalk erop gewezen dat de door haar bij bezwaar ingebrachte financiële gegevens onvoldoende zijn om de draagkracht van Veldmaarschalk te kunnen vaststellen en verzoekt de AFM Veldmaarschalk om aanvullende informatie.[4]

6. Bij e-mails van 8 en 13 oktober 2014 heeft Veldmaarschalk ingestemd met een verlenging van de beslistermijn met vier weken.

7. Op 15 oktober 2014 heeft Veldmaarschalk aanvullende financiële gegevens verstrekt.

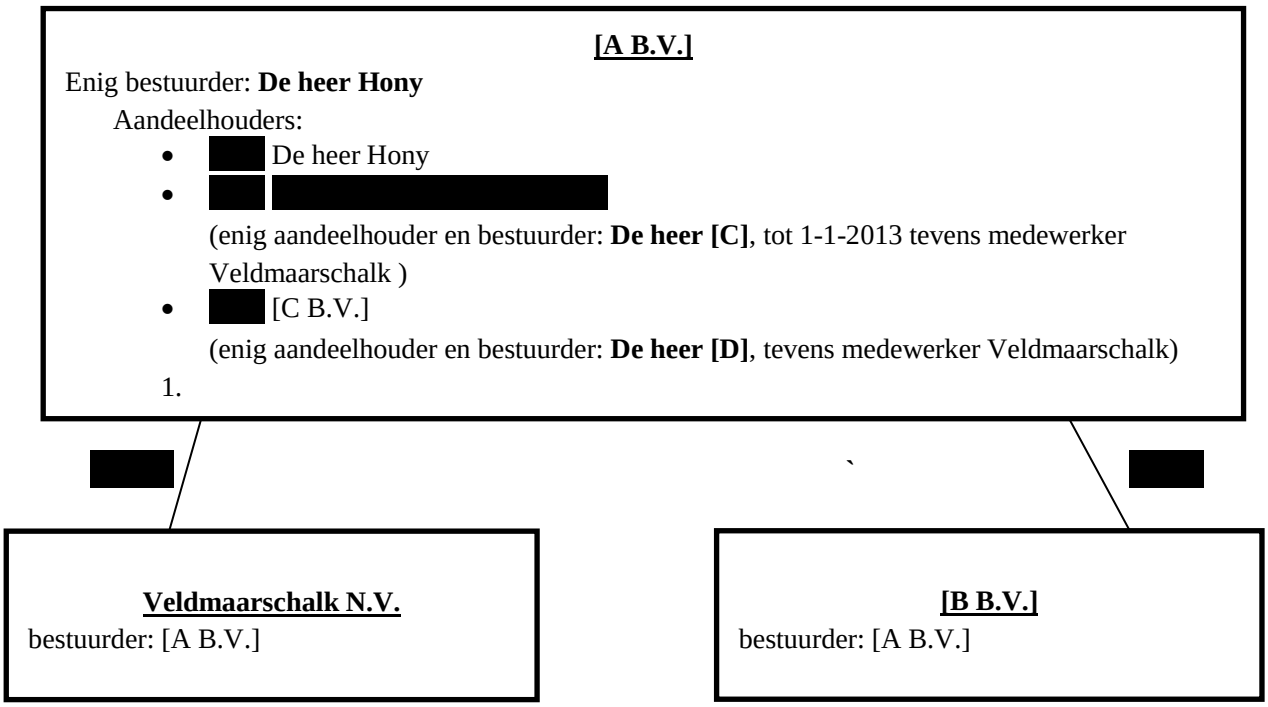
II. Feiten en omstandigheden

8. Deze beslissing op bezwaar is gebaseerd op de feiten zoals die zijn opgenomen in het onderzoeksrapport met kenmerk [redacted] dat met het boetevoornemen aan Veldmaarschalk is verzonden, en het boetebesluit. De feiten die in het onderzoeksrapport zijn genoemd moeten hier, voor zover niet al herhaald, als herhaald en ingelast worden beschouwd.

Structuur Veldmaarschalk en haar activiteiten

9. Het concern Veldmaarschalk heeft de volgende structuur:

[1] Kenmerk: [redacted].
[2] Kenmerk: [redacted].
[3] Kenmerk: [redacted].
[4] Kenmerk: [redacted].

10. Veldmaarschalk heeft van 1 juli 2009 tot 28 december 2011 onder meer via haar websites, kavels grond in Terneuzen en Vianen te koop aangeboden. Hiervan is een gedeelte aan consumenten aangeboden voor minder dan € 50.000. Het betreft de volgende percelen: Terneuzen K 1829, K 2236, en K 2261, Vianen H 775 tot en met H 799 (vóór splitsing door Veldmaarschalk aangeduid met Vianen H 668).

11. Veldmaarschalk heeft zeven kavels behorend tot de serie 25 kadastrale objecten Vianen H 775 tot en met H 799, via [redacted] ([C B.V.]) aangeboden.[5] Enig bestuurder en aandeelhouder van [C B.V.], de heer [D], was fulltime werkzaam binnen Veldmaarschalk als binnen- en buitendienstmedewerker. De heer [D] heeft via [C B.V.] op 21 maart 2011 twee van de twintig kavels afgenomen van perceel Vianen H 688. De verkoop heeft plaatsgevonden tegen € 12 per m^2, een bedrag dat meer dan de helft lager lag dan de gemiddelde uiteindelijke koopprijs per m^2 die Veldmaarschalk en [C B.V.] hanteerden in hun transacties met consumenten. Veldmaarschalk en de heer [D] hadden afgesproken dat Veldmaarschalk de twee kavels in zeven kavels zou splitsen vóórdat de levering aan [C B.V.] plaatsvond. [C B.V.] heeft, vooruitlopend op de officiële splitsing en de levering van de kavels, vijf kavels vrijwel direct doorverkocht aan onder meer consumenten.

12. In haar brief van 21 juni 2011 heeft Veldmaarschalk het volgende aangegeven:

[5] Het betreft de percelen H 785 tot en met H 791.

"*[C B.V.] heeft in februari aangegeven voor eigen risico en rekening een kavel van Veldmaarschalk te willen kopen van 4.000m² en deze te willen doorverkopen aan geïnteresseerden. Gezien het feit dat [C B.V.] wist dat Veldmaarschalk de kavels wilde gaan splitsen werd Veldmaarschalk verzocht haar 4.000m² meter ook vooruit te splitsen omdat het aanzienlijk scheelde in tijd en kosten. De koop van [C B.V.] was dus een kavel van 4.000m² meter, maar die is onmiddellijk doorgesplitst.*" (Onderstreping AFM).

13. Medewerkers van Veldmaarschalk hebben in ieder geval een gedeelte van de verkoop van kavels voor [C B.V.] op zich genomen. Zo heeft tijdens de verkoopfase een aantal kopers slechts gesproken met (medewerkers van) Veldmaarschalk en niet met [C B.V.]. Een consument, de heer [redacted], heeft in een telefoongesprek met de AFM aangegeven dat hij de grond in Vianen niet van Veldmaarschalk heeft gekocht maar wel via een medewerker van Veldmaarschalk. Volgens deze consument heeft de medewerker hem verteld dat hij door zijn leidinggevende bij Veldmaarschalk was gevraagd of hij een stuk grond dat hij zelf bezat wilde verkopen, omdat de kavels van Veldmaarschalk van die aanbieding inmiddels op waren.[6] Deze consument heeft nadien bij e-mail ook het volgende aangegeven:
"*-- het contact over grondaanbiedingen verloopt in eerste instantie telefonisch via dhr Hony, bestuurder van Veldmaarschalk BV. Als er van mijn kant interesse is komt een medewerker langs voor nadere uitleg cq ondertekening koopovereenkomst.*"[7]

14. Bij de verkoop van de kavels door [C B.V.] is gebruik gemaakt van het brochuremateriaal en het overige (standaard) informatiemateriaal van Veldmaarschalk. Tevens is met betrekking tot twee percelen (H 786 en H 791) in de aktes van levering een kettingbeding opgenomen ter zake van de deling van de meeropbrengst bij wijziging van het bestemmingsplan voor [B B.V.]en niet van [C B.V.]. Verder zijn de voorwaarden en afspraken in de koopovereenkomsten tussen [C B.V.] en consumenten nagenoeg gelijk aan de voorwaarden en afspraken die Veldmaarschalk hanteert in de door haar rechtstreeks met consumenten gesloten koopovereenkomsten.

15. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal aangeboden en verkochte kavels per onderzochte aanbieding:

	Totaal aangeboden kavels	**Aantal verkochte kavels**	**Aan consumenten verkochte kavels < € 50.000**
Terneuzen			
- K 1829	minstens 214	minstens 85	minstens 61
- K 2236	161	minstens 36	minstens 28
- K 2261	minstens 27	minstens 23	minstens 12
Vianen	25	25	17

[6] Zie de e-mail van de AFM aan de heer [redacted] van 12 juli 2011.
[7] Zie de e-mail van 26 juli 2011 van de heer [redacted].

- Rechtstreeks door Veldmaarschalk	18	18	11
- Via [C B.V.]	7	7	6

Beheer uitgevoerd door een ander dan verkrijger

16. Veldmaarschalk heeft over haar activiteiten met betrekking tot beheer aangegeven dat zij geen enkele daad van beheer van de verkochte kavels heeft uitgevoerd. Op 8 mei 2011 heeft Veldmaarschalk naar aanleiding van het informatieverzoek van de AFM van 21 april 2011[8] aangegeven dat bij de percelen Terneuzen K 2236 en K 2261 een recht van gebruik zat dat als kettingbeding doorgegeven diende te worden. Uit artikel 17, derde lid, onder c, van de (concept)koopovereenkomsten ten aanzien van de kavels in Vianen die Veldmaarschalk aan de AFM heeft gestuurd, blijkt dat Veldmaarschalk geen recht van beheer heeft. Uit artikel 15 van de (concept)koopovereenkomsten blijkt echter dat de gebruiker, te weten de heer [redacted] of diens echtgenote, ten aanzien van de aangeboden kavels in Vianen voor bewaring, behoud en onderhoud van de kavel dient te zorgen. Identieke bepalingen zijn opgenomen in de (concept)koopovereenkomsten ten aanzien van de kavels in Terneuzen, met dien verstande dat er een andere gebruiker, de heer [redacted] of diens echtgenote, is aangewezen.

17. In haar schriftelijke reactie van 21 juni 2011 op het informatieverzoek van de AFM van 6 juni 2011[9] heeft Veldmaarschalk onder andere het volgende aangegeven:
"*Ad 1. (…) Bij de aankoop van Terneuzen heeft de verkopende partij een recht van gebruik verlangd. Aan deze wens heeft Veldmaarschalk gehoor gegeven, aangezien verkopende partij anders geen koop wilde sluiten. Veldmaarschalk heeft aan verkoper bij de onderhandelingen daarover destijds een voorbeeld verstrekt van een recht van gebruik zoals zij dat eerder in aktes Terneuzen was tegengekomen. Veldmaarschalk is niet bekend met de manier waarop de rechthebbende in praktijk uitvoering geeft aan de clausule, maar zal daar voor u bij rechthebbende schriftelijk navraag naar doen.*"

Series van meer dan 19 objecten, onderscheidende kenmerken

18. Uit de verkregen (concept)koopovereenkomsten, brochures, en de door Veldmaarschalk gebruikte websites blijkt dat Veldmaarschalk gebruik heeft gemaakt van de 19-objecten vrijstelling.

19. Veldmaarschalk heeft aangevoerd dat zij gebruik heeft mogen maken van de 19-objecten vrijstelling ex artikel 2, eerste lid, onder a, subonderdeel 2, van de Vrijstellingsregeling Wft (Vr. Wft), omdat de aangeboden kavels volgens haar onderscheidende kenmerken hadden. Over de onderscheidende kenmerken van de aanbiedingen grond in Terneuzen heeft Veldmaarschalk op 29 september 2010 en 8 mei 2011 onder meer verklaard dat het belangrijkste verschil is dat het om verschillende grondstukken gaat. De oorsprong, de aankoopprijs, de ligging en mogelijk de

[8] Kenmerk: [redacted].
[9] Kenmerk: [redacted].

toekomstige bestemming zijn verschillend. Verder verschillen de kopers(groepen). Er is een verschil in timing van de aanbiedingen, en een verschil in adviesprijs. Ook de kenmerken die in de overheidsplannen zijn genoemd verschillen. Verder heeft Veldmaarschalk omtrent de verschillen het volgende aangegeven:
"*Ad. 6. Er zijn vele onderscheidende kenmerken tussen enerzijds K 1829 en anderzijds K 2236 of K 2261. Voor wat betreft de ligging, liggen deze kavels al meer dan 1000 meter uit elkaar, tevens wordt er in het* "*wensbeeld van de zeeuws vlaamse kanaalzone*" *gesproken over enerzijds bedrijventerrein en anderzijds kantoren/leisure/onderwijs. Hetgeen ons aangeeft dat de gewenste bestemming straks anders is. K 1829 ligt weer boven de Hoekseweg wat het voor velen vanwege de ligging tov Dow Chemical en de sluizen weer extra aantrekkelijk maakt. Het zijn daarnaast ook nog andere kadastrale titels.*
Ad. 7. Perceel 2236 ligt aan de openbare weg en 2261 niet (waardoor de ligging van 2236 weer iets gunstiger is volgens derden). K 2236 ligt daarnaast ook nog eens aan het spoor, wat de positie ook weer iets aantrekkelijker maakt. Volgens wensbeeld kan K 2236 ook nog eens aansluiting krijgen op de secundaire weg en K 2261 niet, wat een belangrijk verschil is en tijdens ontwikkeling ook mee zou kunnen wegen. K 2236 heeft aansluiting op 2 wegen. K 2261 ligt dichter tegen de Hoekseweg aan, wat hem volgens velen aantrekkelijker maakt. K 2236 ligt dichter tegen het kanaal wat voor anderen weer belangrijk is. Kavel 2261 heeft door het ontbreken van toegang aan de oostzijde aan het spoor beschikking nodig over het naastliggende kavel om het spoor te bereiken wat de aantrekkelijkheid tov K 2236 verminderd. Kavel 2261 heeft alleen zuid-westelijke ontsluiting, kavel 2261 heeft daarnaast ook nog eens noordwestelijke ontsluiting. Daarnaast zijn het ook andere kadastrale titels.
De percelen genoemd in 6. en 7. zijn duidelijk alledrie verschillend. Alleen al voor de klanten waarbij sommigen hebben aangegeven pertinent niet of juist weer wel een bepaald perceel te willen kopen. De drijfveren hiervoor zijn bij ons lang niet altijd bekend. Dit nog los van het feit dat ze in het wensbeeld van de gemeente Terneuzen ook verschillende kenmerken hebben. Wellicht is het makkelijker om aan te geven wat ze gemeenschappelijk hebben, dat zijn de gemeente naam (Terneuzen) en ze hebben een agrarische bestemming."

20. Bij e-mail van 25 januari 2011 heeft Veldmaarschalk een memo gevoegd ter aanvulling op de mondelinge zienswijze. In dit memo heeft Veldmaarschalk het volgende aangegeven:
"[a]*lgemene uitspraken over de activiteiten van Veldmaarschalk vormen* […] [geen] *uitspraken over de specifieke aanbieding van het specifieke perceel aan één bepaalde consument.*"

21. In het aanbiedingsmateriaal van Veldmaarschalk worden de kavels in Terneuzen en Vianen en bloc gepresenteerd:
- "*Grond kopen in Terneuzen – Een strategische keuze*"
- "*Dit stuk is om een aantal redenen erg interessant:*
  -Het is één van de grotere geplande havenprojecten op dit moment in Nederland
  -De havenactiviteiten in Terneuzen hebben ondanks de financiële crisis de weg naar boven weten te vinden, de omzet van de haven is meer dan 15% gestegen in het eerste kwartaal van 2010. Hiermee is hetzelfde niveau als voor de crisis bereikt.

- Er zijn tientallen (grensoverschreidende) rapporten over dit gebied en haar belang bij de internationale doorvoer van zeevrachtverkeer geschreven. In deze rapporten wordt melding gemaakt van spin-off effecten voor Terneuzen door de gunstige ligging t.o.v. Rotterdam, Antwerpen, Gent en Parijs."

- "*Wacht daarom niet langer met het aanvragen van onze documentatie want bij ons koopt u meters op de westelijke kanaaloever midden in het plangebied Terneuzen voor €21,87 V.O.N. (dit betekent dat er geen bijkomende kosten zijn.)*"
- "(…) *DE KAVELS 11 IN TOTAAL ZIJN BESCHIKBAAR IN DE VOLGENDE AFMETINGEN:*
  500 m2 à € 9250,- (€ 18,50 P/M)
  1000m2 à € 17500,- (€ 17,50 P/M)
  3000 m2 à € 48000.- (€ 16,00 P/M)"
- "*Veldmaarschalk biedt een alternatief dat beter is: Bezit met de zekerheid van Hollandse grond. Een waardevast eigendom dat u bovendien een zeer aantrekkelijk toekomstpotentieel biedt.*"
- *"De aangeboden kavels maken altijd deel uit van een verzameling van maximaal negentien percelen (…)*"
- "*Onlangs heeft Veldmaarschalk in het gebied Zijderveld een perceel aangekocht ter grootte van 26.783 m2. Dit perceel is ingedeeld in 19 kavels (8x 2.000 m2, 10x 1.000 m2 en 1x 783 m2). Deze worden thans door Veldmaarschalk exclusief aan haar relaties aangeboden tegen zeer lage m2-prijzen.*"
- "*Strategisch gelegen kavels te koop in Vianen – Utrecht*
  Grond te koop voor de beste prijs per vierkante meter!"
- "*In de gemeente Vianen vonden wij een locatie met enorm potentieel.*"
- "*Wij hebben een impressie laten maken van een eventueel verkavelingplan (zie hier boven alsmede de schets op pagina 5).*"
- "*Op het moment van ontwikkelen van deze brochure (maart 2011) staat een perceel "ruwe" bouwgrond te koop in Zijderveld, gelegen naast ons perceel. De vraagprijs hiervoor bedraagt €299,- per vierkante meter.*"

22. Op het verzoek van de AFM om een kopie van de documentatie die Veldmaarschalk vóór en na het sluiten van de koopovereenkomst aan de kopers (heeft) verstrekt ter zake van Terneuzen K 2236 en K 2261, heeft Veldmaarschalk aangegeven dat zij alle gegevens reeds aan de AFM heeft verschaft. De AFM stelt hiermee vast dat Veldmaarschalk hetzelfde aanbiedingsmateriaal heeft gebruikt ter zake van al haar aanbiedingen in Terneuzen.

23. De AFM heeft van juni tot en met juli 2011 telefonisch navraag gedaan bij vijf eigenaren van kavel(s) grond in Terneuzen K 2236 of K 2261. Drie[10] van hen, allen consumenten, hebben schriftelijk verklaard aan de AFM dat Veldmaarschalk niet heeft aangegeven hoe de aan hen verkochte grond in Terneuzen verschilt van de andere kavels die door Veldmaarschalk in Terneuzen zijn aangeboden. Eén consument heeft schriftelijk verklaard dat de heer Hony hem mondeling heeft meegedeeld dat het qua rendement juist niet uitmaakte of de desbetreffende kavel

[10] Op de andere twee van de vijf verklaringen heeft de AFM naderhand geen schriftelijke bevestiging ontvangen.

dicht bij de sluizen lag of verder weg, omdat de heer Hony verwachtte dat heel Terneuzen in één keer werd ontwikkeld en aangekocht, in plaats van via gefaseerde aankopen en ontwikkeling.

Voornemens tot het geven van een aanwijzing en het opleggen van een last onder dwangsom

24. Na raadpleging van het Kadaster heeft de AFM vastgesteld dat de kavels in Terneuzen met kadastrale aanduiding K 2236 en K 2261 ongeveer 210 meter van elkaar verwijderd liggen, gescheiden door perceel K 2260. De andere kavel in Terneuzen met kadastrale aanduiding K 1829 is minder dan 2,5 km verwijderd van kavel K 2236.

25. De AFM heeft op 11 januari 2010 aan Veldmaarschalk een voornemen tot het geven van een aanwijzing gestuurd wegens overtreding van artikel 2:55, eerste lid, Wft ten aanzien van Terneuzen K 1829.[11] Op 25 januari 2011 heeft Veldmaarschalk aangegeven te zijn gestopt met het aanbieden van kavels van Terneuzen K 1829, waarop de AFM Veldmaarschalk op 14 februari 2011 heeft geïnformeerd af te zien van het geven van een voornemen.[12]

26. Op 12 december 2011 heeft de AFM aan Veldmaarschalk een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom verstuurd ten aanzien van de aanbieding van de kavels van Terneuzen K 2236 en K 2261, wegens overtreding van artikel 2:55, eerste lid, Wft.[13] Op 28 december 2011 heeft Veldmaarschalk aangegeven te hebben besloten alle activiteiten te staken. Ook in een telefoongesprek met de AFM op 14 mei 2012 heeft Veldmaarschalk aangegeven geen activiteiten meer te verrichten, maar het concern nog ongeveer drie jaar in de lucht te houden ter afwikkeling.

III. Bezwaar

27. i.) In haar bezwaarschrift stelt Veldmaarschalk dat het boetebesluit is gebaseerd op onjuiste veronderstellingen, in strijd is met de wet, in het bijzonder met de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het financieel toezicht, althans met enig ander algemeen verbindend voorschrift, althans met enig gecodificeerd en/of in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur, waaronder in ieder geval begrepen het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het verbod van willekeur en het evenredigheidsbeginsel. ii.) Ook is boeteoplegging niet opportuun. iii.) De AFM heeft in het kader van de verwijtbaarheid ten onrechte geen, althans onvoldoende, rekening heeft gehouden met:

A. de onkenbaarheid van de norm ten tijde van de verweten gedragingen;

B. de uitingen van de AFM;

[11] Kenmerk: [redacted].
[12] Kenmerk: [redacted].
[13] Kenmerk: [redacted].

C. de omstandigheid dat Veldmaarschalk proactief en uit eigen beweging contact met de AFM heeft opgenomen.

28. Voorts voert Veldmaarschalk aan dat:

D. de draagkracht van Veldmaarschalk onvoldoende is om de boete te kunnen dragen.

29. Veldmaarschalk voert aan dat zij bovenstaande standpunten reeds heeft toegelicht tijdens de zienswijze van 16 oktober 2013. De zienswijze dient, voor zover relevant, volgens Veldmaarschalk als herhaald en ingelast te worden beschouwd, tenzij uit het bezwaarschrift uitdrukkelijk het tegendeel blijkt.

IV. Beoordeling van de bezwaargronden

30. ad i) Deze stelling is dermate algemeen en ongespecificeerd, dat de AFM zich in redelijkheid kan beperken tot de vaststelling dat zij deze stelling niet onderschrijft.[14] Dat Veldmaarschalk alle in de tijdens de zienswijze gehanteerde Aantekeningen vervatte standpunten onverkort handhaaft, maakt dit niet anders.[15] De bezwaargrond van Veldmaarschalk dat de door haar tijdens de zienswijze aangevoerde gronden niet, althans onvoldoende zijn weersproken, onderschrijft de AFM evenmin. Nu de AFM in haar boetebesluit uitgebreid is ingegaan op de zienswijze, kan dit enkele beroep op het motiveringsbeginsel niet slagen. Voor zover Veldmaarschalk nalaat om concreet aan te geven op welke wijze het boetebesluit tekortschiet, volstaat de AFM daarom met een verwijzing naar dat besluit, voor zover de grieven uit de zienswijze niet in deze beslissing op bezwaar worden behandeld.

31. ad ii) De AFM zal bij behandeling van de bezwaargrond onder B. op de opportuniteit van boeteoplegging ingaan, aangezien de heer Hony slechts hier aangeeft waarom boeteoplegging niet opportuun zou zijn.

A. Ten tijde van de verweten gedragingen was de norm onkenbaar

Reactie AFM

32. Het is de AFM niet duidelijk op welke norm Veldmaarschalk specifiek doelt. Desondanks zal de AFM hierna ingaan op het aanbieden van beleggingsobjecten (artikel 2:55, eerste lid, Wft) en de 19-objectenvrijstelling (artikel 2, eerste lid, onder a, subonderdeel 2, Vr Wft).

Artikel 2:55, eerste lid, Wft

[14] Zie CRvB, 31 oktober 2007, AB 2008/90; CRvB, 27 december 2001, JB 2002/75.
[15] Zie onder meer Rb Rotterdam, 12 december 2013, ECLI:NL:RBROT:2013:9676, r.o. 4.

33. Naar het oordeel van de AFM, had het op grond van de wet en de toelichting daarop[16] voor Veldmaarschalk duidelijk moeten zijn wat er moest worden verstaan onder het aanbieden van beleggingsobjecten zoals bedoeld in artikel 2:55, eerste lid, Wft. Dat de verboden gedraging in algemene termen is verwoord, doet daar niet aan af. De AFM verwijst in dit kader naar vaste jurisprudentie van het CBb waarin het volgende wordt opgemerkt:
"*het lex certa beginsel* (…)
verlangt van de wetgever dat hij met het oog op de rechtszekerheid op een zo duidelijk mogelijke wijze de verboden gedragingen omschrijft. Daarbij moet niet uit het oog worden verloren dat de wetgever soms met het gebruik van algemene termen verboden gedragingen (en eventueel de uitzondering(en) daarop) omschrijft om te voorkomen dat gedragingen die strafwaardig zijn buiten het bereik van die omschrijving vallen."[17]

In de jurisprudentie was al ruim voordat Veldmaarschalk actief was als aanbieder van grondbeleggingen, geconcretiseerd wanneer grondaanbiedingen als beleggingsobject kunnen worden aangemerkt.[18] Voorts heeft de AFM al in haar nieuwsbericht van 2 december 2008 gewezen op de mogelijke vergunningsplicht van aanbieders van grond. Eveneens staat op de website van de AFM bij "veelgestelde vragen" sinds 26 mei 2009:
"*Vraag: Is een kavel (landbouw)grond een beleggingsobject?*
Antwoord: Er worden vaker kavels (landbouw)grond aangeboden als vorm van belegging. Of deze kavels een beleggingsobject zijn, hangt af van vier factoren:
1. U betaalt een vergoeding.
2. U verkrijgt een recht op een kavel (landbouw)grond.
3. De aanbieder doet een voorspelling over het rendement dat u als belegger gaat krijgen.
4. U beheert uw kavel (landbouw)grond niet zelf. Iemand anders doet dit voor u. De aanbieder zorgt bijvoorbeeld voor een pachter die de grond voor u onderhoudt.

Als u deze vragen met 'ja' kunt beantwoorden, is de kans groot dat er sprake is van een beleggingsobject. Dan moet de aanbieder een vergunning van de AFM hebben voor het aanbieden van beleggingsobjecten. Of er moet een vrijstelling of ontheffing van toepassing zijn. Als dit niet het geval is, overtreedt de aanbieder van het beleggingsobject de wet."

Het element "beheer"

34. In haar zienswijze heeft Veldmaarschalk aangegeven niet te betwisten dat zij beleggingsobjecten heeft aangeboden, maar dat er specifiek met betrekking tot het begrip "*beheer*" onduidelijkheid bestond.

[16] TK, 2005-2006, 29 708, nr. 19, p. 361,362.
[17] Zie CBb, 22 februari 2012, ECLI:NL:CBB:2012:BV6713.
[18] Zie onder meer de volgende uitspraken: CBb, 7 april 201, ECLI:NL:CBB:2011:BQ0538 (*Investerra*); Rb Rotterdam, 25 november 2008, ECLI:NL:RBROT:2008:BG5385; Rb Rotterdam, 29 april 2010, ECLI:NL:RBROT:2010:BM6488.

35. Uit de jurisprudentie volgt dat onder beheer als bedoeld in de definitie van beleggingsobject in artikel 1:1 Wft moet worden begrepen elk onderhoud van de betreffende zaak en het zorg dragen voor eventuele juridische verplichtingen die voortvloeien uit de eigendom van de zaak.[19] Volgens het CBb gaat het er om: "*dat de (feitelijke) beheerstaken die normaliter voor de eigenaar zijn, de investeerder uit handen worden genomen. De investeerder heeft er in die zin geen omkijken naar*."[20]

36. In het boetebesluit staat omtrent beheer de volgende passage:
"*De AFM merkt op dat uit de definitie van beleggingsobject en de toelichting daarbij duidelijk volgt dat het feitelijke beheer van de zaak hoofdzakelijk uitgevoerd moet worden door een ander dan de verkrijger. Dit kan de aanbieder of een derde zijn:*
"*Met de zinsnede "waarbij het beheer van de zaak hoofdzakelijk wordt uitgevoerd door een ander dan de verkrijger" wordt tot uitdrukking gebracht dat de verkrijger niet zelf het beheer van bijvoorbeeld de teakplantage of de struisvogels op zich neemt. Dit feitelijke beheer van de zaak wordt bij deze beleggingsobjecten door de aanbieder van het beleggingsobject of door een derde uitgevoerd.*" [21]

In de koopovereenkomsten tussen Veldmaarschalk en de consument was ten aanzien van het beheer van de grond een kettingbeding opgenomen ten behoeve van de heer [redacted] *in Terneuzen of de heer* [redacted] *in Vianen. Hierdoor werd het beheer van de grond door een derde uitgevoerd en niet door de verkrijger. Gelet op de hiervoor geciteerde toelichting was naar het oordeel van de AFM voldoende duidelijk dat het beheer door de heer* [redacted] *respectievelijk de heer* [redacted]*, kwalificeert als beheer zoals bedoeld in de definitie van beleggingsobjecten*."

37. In heroverweging is de AFM van oordeel dat de norm ten aanzien van het element beheer, in het bijzonder met betrekking tot pacht, ten tijde van de overtreding begaan door Veldmaarschalk, blijkens de definitie, wetstoelichting en jurisprudentie kenbaar was. Veldmaarschalk heeft in bezwaar het tegendeel niet aangetoond. De AFM verwijst in dit kader nogmaals naar haar website waar bij "veelgestelde vragen" sinds 26 mei 2009 in het antwoord op de vraag of een kavel (landbouw)grond een beleggingsobject kan zijn, staat aangegeven dat er sprake is van beheer wanneer de aanbieder zorgt voor een pachter die de grond onderhoudt.

De 19-objecten vrijstelling

38. Ook voor wat betreft de 19-objecten vrijstelling kan niet worden betoogd dat de norm onduidelijk was ten tijde van de overtreding. Dat Veldmaarschalk in tegenstelling tot de AFM meent dat tussen de series relevante verschillen bestonden, maakt niet dat daarmee de norm onduidelijk is (geweest).

[19] Zie onder meer Rb. Rotterdam, 4 december 2009, ECLI:NL:RBROT:2009:BK5632 (Investerra), r.o. 2.11.
[20] Zie CBb, 7 april 2011, ECLI:NL:CBB:2011:BQ0538, r.o. 5.6.
[21] Kamerstuk 29 708, nr. 19, pagina 362.

Uit de toelichting op artikel 2, eerste lid, onder a, subonderdeel 2, Vr Wft volgt duidelijk wat onder een serie moest worden verstaan:
"*Er is sprake van een serie indien een financiële dienstverlener een aantal beleggingsobjecten aanbiedt welke vanwege hun soortgelijkheid tot een zelfde categorie behoren (…) Met de term soortgelijkheid wordt tot uitdrukking gebracht dat de aangeboden beleggingsobjecten op hoofdlijnen dezelfde kenmerken bezitten. Van soortgelijkheid is derhalve ook sprake indien een financiële dienstverlener bij bijvoorbeeld beleggingen in teakhout, een vruchtgebruik of ander zakelijk recht aan de consument aanbiedt, waarbij de percelen waarop de aangeboden zakelijke rechten rusten, verschillend van omvang kunnen zijn.*"[22]

39. Zoals uitvoerig in (paragraaf 4.3 van) het boetebesluit is betoogd blijkt uit het onderzoek van de AFM dat de kavels in Terneuzen en Vianen en bloc werden gepresenteerd, waarbij geen onderscheid werd gemaakt tussen de kavels. Uit het onderzoek is tevens gebleken dat de aangeboden kavels op hoofdlijnen over dezelfde essentiële kenmerken beschikten, te weten de ontwikkelingsvisie en de daarop gebaseerde voorspelling van het te verwachten rendement. Verder is uit navraag bij consumenten die van Veldmaarschalk kavels gelegen in Terneuzen hebben afgenomen, niet gebleken dat Veldmaarschalk tijdens het contact met deze consumenten heeft aangegeven hoe de door haar aangeboden kavels van elkaar verschillen. Veldmaarschalk heeft juist benadrukt dat de ligging van het grondstuk niet relevant was voor het rendement, omdat Veldmaarschalk verwachtte dat Terneuzen in één keer zou worden ontwikkeld en aangekocht (zie randnummer 23). De kavels die deel uitmaken van de drie percelen die Veldmaarschalk in Terneuzen heeft aangeboden, moeten tezamen dan ook als een serie worden aangemerkt. Ook als er sprake zou zijn geweest van drie afzonderlijke series, dan nog was de 19-objecten vrijstelling niet van toepassing geweest, daar alle drie percelen in meer dan 19 kavels zijn gesplitst. Ook voor de 25 beleggingsobjecten in Vianen geldt op basis van de kenmerken en wijze van presenteren dat deze tot dezelfde serie behoorden (zie bladzijde 34 van het boetebesluit).

40. Ten overvloede merkt de AFM nog op dat Veldmaarschalk in haar reactie op het informatieverzoek van 1 juli 2010[23] heeft aangegeven de ontwikkelingen in de voor haar relevante markten te volgen, en daarmee ook de krantenartikelen die zijn verschenen over boetes en lasten onder dwangsom die de AFM heeft opgelegd aan aanbieders van beleggingsobjecten. Hieruit had het voor Veldmaarschalk duidelijk moeten zijn wanneer er sprake is van het aanbieden van beleggingsobjecten en wanneer de vrijstellingsregeling van toepassing is, en dat daarmee evident een vergunningplicht gold voor haar activiteiten. De AFM kan de stelling van Veldmaarschalk over de onkenbaarheid van de norm dan ook niet volgen.

41. Om bovenstaande redenen is de AFM van oordeel dat er geen sprake is van verminderde verwijtbaarheid. Deze bezwaargrond treft derhalve geen doel.

B. De uitingen van de AFM

[22] Staatscourant 20 december 2005, nr. 247, pag. 21.
[23] Kenmerk: [redacted].

42. Veldmaarschalk mocht in de veronderstelling verkeren dat het haar was toegestaan de percelen aan te bieden terwijl ook de vennootschap van de heer [D] percelen te Vianen aanbood. Zij heeft dit immers expliciet bij de AFM nagevraagd. De heer [E] heeft de schijn van beslissingsbevoegdheid gewekt. Als de vraagstelling schriftelijk had moeten worden gedaan, of als de vraag een andere inhoud had moeten hebben, dan had de AFM Veldmaarschalk hierop moeten wijzen. Voor de bepaling van de verwijtbaarheid hoort hiermee rekening te worden gehouden.

Reactie AFM

43. De AFM begrijpt bovenstaande bezwaargrond als een beroep op het vertrouwensbeginsel. Volgens vaste rechtspraak kan een beroep op het vertrouwensbeginsel alleen slagen als van de kant van het tot beslissen bevoegde orgaan uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen zijn gedaan, die bij de betrokkene gerechtvaardigde verwachtingen hebben gewekt.[24] In onderhavige zaak is daarvan geen sprake. In de eerste plaats was de heer [E] niet bevoegd om kwalificerende uitspraken te doen die de AFM zouden binden. In de tweede plaats was de vraag van de advocaat van Veldmaarschalk of de 19-objecten vrijstelling per entiteit gold, of voor het gehele concern, blijkens de informatie van Veldmaarschalk zeer algemeen geformuleerd. Los van het feit dat niet kan worden vastgesteld hoe het antwoord van de heer [E] heeft geluid, daar de vraag telefonisch is gesteld en de heer [E] zich het telefoongesprek niet kan herinneren, is het niet aannemelijk dat het antwoord meer dan algemeen was bedoeld.[25] Alleen al op grond hiervan heeft Veldmaarschalk aan een beweerdelijk gedane telefonische informatieve mededeling van de heer [E] niet het gerechtvaardigd vertrouwen kunnen ontlenen dat zij in de concrete situatie via [C B.V.] van de Vrijstellingsregeling gebruik kon maken.[26] Nu (de advocaat van) Veldmaarschalk kennelijk een algemene vraag heeft gesteld, is het de AFM niet duidelijk waarom de heer [E] Veldmaarschalk erop had moeten wijzen dat de vraagstelling op andere wijze had moeten plaatsvinden. Als (de advocaat van) Veldmaarschalk de informatie van de heer [E] al als een formeel standpunt van de AFM had opgevat, dan had het naar het oordeel van de AFM op de weg van Veldmaarschalk gelegen om de AFM om een schriftelijke bevestiging te vragen.[27]

44. Gezien het voorgaande kan Veldmaarschalk geen beroep doen op het vertrouwensbeginsel. De uitlatingen van de heer [E] kunnen derhalve geen rol spelen bij de bepaling van de verwijtbaarheid. Ten overvloede merkt de AFM op dat, al had Veldmaarschalk erop mogen vertrouwen dat zij via [C B.V.] van de vrijstelling gebruik had mogen maken, de vrijstellingsregeling per definitie niet van toepassing was ten aanzien van de grondaanbiedingen in Terneuzen, aangezien Veldmaarschalk daar meer dan 19 kavels heeft aangeboden. De bezwaargrond treft dan ook geen doel.

[24] Zie onder meer ABRvS, 5 september 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX6483, r.o. 5.3.
[25] "Ik heb [E] gisteren (12 mei 2011) gesproken en hem gevraagd of zijns inziens de vrijstelling van 19 kavels (minder dan 20) binnen een concernstructuur per onderneming geldt of voor het hele concern.
De heer [E]antwoordde hierop dat het per rechtssubject (per onderneming) geldt."
[26] CRvB 25 augustus 1992, AB 1992,617, ABRvS, 2 december 1997, Gst. 7070.2.
[27] ABRvS, 2 september 1999, Gst. 2000-7122, 7.

C. Veldmaarschalk heeft proactief en uit eigen beweging contact met de AFM heeft opgenomen

45. Bij de bepaling van de verwijtbaarheid en de opportuniteit van boeteoplegging moet betekenis worden toegekomen aan de omstandigheid dat Veldmaarschalk uit zichzelf en proactief contact heeft gezocht met de AFM om over de kwalificatie van haar activiteiten geen misverstand te laten bestaan.

Reactie AFM

De AFM kan de stelling dat Veldmaarschalk uit zichzelf en proactief contact heeft gezocht met de AFM niet volgen. Veldmaarschalk heeft aangegeven de ontwikkelingen in de voor haar relevante markten te volgen, en daarmee ook de krantenartikelen die zijn verschenen over boetes en lasten onder dwangsom die de AFM heeft opgelegd aan aanbieders van beleggingsobjecten. Deze informatie heeft Veldmaarschalk er niet toe bewogen een vergunning aan te vragen, dan wel te informeren of zij mogelijk vergunningplichtig was. Het is de AFM geweest die middels een informatieverzoek eerst contact heeft opgenomen met Veldmaarschalk teneinde te achterhalen wat de activiteiten van Veldmaarschalk exact inhielden. Hierbij is Veldmaarschalk erop gewezen dat zij vermoedelijk artikel 2:55 Wft overtrad. Daar komt bij dat Veldmaarschalk geen openheid van zaken heeft gegeven ten aanzien van het aantal kavels dat zij aanbood. Na raadpleging van het Kadaster op 25 januari 2011 en 24 mei 2011 heeft de AFM immers geconstateerd dat Veldmaarschalk tevens rechthebbende was van Terneuzen K 2261 en Vianen H 775 tot en met H 799. Voorts merkt de AFM op dat Veldmaarschalk de overtreding niet uit eigen beweging heeft beëindigd, maar eerst nadat de AFM voornemens was om twee formele maatregelen op te leggen – een aanwijzing en een last onder dwangsom. Dat Veldmaarschalk op enig moment contact heeft gezocht kan op grond van bovenstaande geenszins als een verzachtende omstandigheid worden aangemerkt, noch kan hieruit de conclusie volgen dat boeteoplegging niet opportuun is, in tegendeel. Veldmaarschalk heeft door schending van een verbodsbepaling uit de Wft een ernstige overtreding begaan die dient te worden gesanctioneerd. In heroverweging kan deze bezwaargrond dan ook niet tot een andere uitkomst leiden.

D. De draagkracht van Veldmaarschalk is onvoldoende om een boete te kunnen dragen

46. Veldmaarschalk stelt dat zij onvoldoende draagkracht heeft om een boete van € 24.000 te kunnen dragen. Veldmaarschalk voert hieromtrent het volgende aan:
    - De AFM gaat eraan voorbij dat de rekening-courant vordering van Veldmaarschalk op [redacted] ([A B.V.]) is afgenomen door de precaire financiële positie van [A B.V.] c.q. het ontbreken van de mogelijkheid tot verhaal. De AFM heeft nagelaten de financiële documentatie van [A B.V.] te bestuderen.
    - De gedachte dat Veldmaarschalk thans de in het boetebesluit genoemde bedragen aan materiële vaste activa en vlottende activa daadwerkelijk te gelde zou kunnen maken voor betaling aan de AFM is onjuist.

- Het uitgangspunt dat bij beoordeling van de draagkracht niet relevant zou zijn of de beboete partij door een boete in financiële problemen geraakt is onjuist.
- Dat de in het boetebesluit aan de orde zijnde dividenduitkering voor rekening en risico voor Veldmaarschalk moet komen, kan zij niet volgen. De AFM licht haar betoog op dit punt ook niet toe. Het is niet aan Veldmaarschalk om te beslissen over uitkering van dividend; daarnaast hoefde Veldmaarschalk ten tijde van de dividenduitkering geen rekening te houden met boeteoplegging.
- De AFM behoort de feitelijke draagkracht te beoordelen naar het moment van boeteoplegging, waarbij tevens rekening moet worden gehouden met feiten en omstandigheden die opkomen in de periode tot aan het moment waarop de verplichting tot betaling opeisbaar wordt. De financiële situatie die de AFM als uitgangspunt voor bepaling van de draagkracht heeft genomen, wijkt af van de feitelijke financiële situatie zowel ten tijde van boeteoplegging, acht maanden na de zienswijze, als op moment van het bezwaarschrift. Het is aan de AFM om de voor haar relevante feiten en belangen te inventariseren, ook ter bepaling van de draagkracht. De AFM stelt zich ten onrechte op het standpunt dat de financiële positie onvoldoende zou zijn gesubstantieerd. De situatie ultimo 2013 is als volgt:

- Het bedrag aan vorderingen op groepsmaatschappijen (in casu [A B.V.]) is teruggelopen tot [redacted]. Ook het bedrag aan vaste activa is teruggelopen. Achtergrond van de verlaging van de post "vorderingen op groepsmaatschappijen" is een verrekening van deze vorderingen met vorderingen van de betreffende groepsmaatschappijen, zijnde Veldmaarschalk, [A B.V.] en [redacted] ([B B.V.]) en dividenduitkeringen. De afgelopen twee jaar is geen dividend uitgekeerd aan de aandeelhouders van [A B.V.]. De financiële positie van [A B.V.] is de afgelopen jaren sterk verslechterd, onder meer door de sterke daling van de waarde van de deelnemingen in groepsmaatschappijen. Er zijn de afgelopen jaren geen inkomsten geweest.

<u>Reactie AFM</u>

47. Ingevolge artikel 5:46, derde lid, Awb is het aan de overtreder om aannemelijk te maken dat de vastgestelde bestuurlijke boete wegens bijzondere omstandigheden te hoog is. Veldmaarschalk heeft voorafgaand aan het definitieve boetebesluit niet aangetoond dat haar financiële draagkracht aanleiding gaf de boete verder te matigen.

48. Bij het bezwaarschrift heeft Veldmaarschalk de volgende stukken gevoegd: de jaarrekening 2013 van Veldmaarschalk en [A B.V.]. De belastingaangifte VPB 2013 en de belastingaanslag 2013 voor [A B.V.] met inbegrip van Veldmaarschalk, en de belastingaanslag 2013 voor [B B.V.]. Nadien heeft Veldmaarschalk de volgende stukken aangeleverd: grootboekmutaties van Veldmaarschalk en [A B.V.] over 2013 en een toelichting van Veldmaarschalk daarop.

49. Uit de door Veldmaarschalk aangeleverde stukken blijkt dat het eigen vermogen van Veldmaarschalk ultimo 2013 € [redacted] bedraagt. Volgens de AFM schetst de overgelegde balans weliswaar een negatiever beeld van de financiële situatie van Veldmaarschalk, maar leidt dit niet tot een ander oordeel over de draagkracht. In bezwaar kijkt de AFM voor de bepaling van de

draagkracht namelijk niet alleen naar het eigen vermogen van de onderneming, maar ook naar hoe het eigen vermogen tot stand is gekomen.

50. De volgende tabellen, gebaseerd op de door Veldmaarschalk overgelegde stukken, geven een overzicht van de resultaten en managementfees van Veldmaarschalk.

	Omzet	**Management fee**	**Bedrijfsresultaat**	**Resultaat na belasting**
2009	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
2010	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
2011	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
2012	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
2013	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]

	2009	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
Aandelenkapitaal	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
Overige reserve	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
Totaal EV	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]

Aansluiting vermogen:

	2009	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	
EV 1-1	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	
Resultaat	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
Dividend	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
Totaal	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	

51. De financiële stukken van Veldmaarschalk laten het volgende beeld zien. In de periode 2009-2012 blijkt dat er daadwerkelijk € [redacted] is verdiend binnen Veldmaarschalk terwijl er een dividend is uitgekeerd van € [redacted]. Dat betekent dat er meer dividend is uitgekeerd dan het behaalde resultaat van Veldmaarschalk.

52. Daarnaast is er in 2011 een management fee door [A B.V.] in rekening gebracht van € [redacted], een bedrag dat sterk afwijkt van de overige jaren waarin Veldmaarschalk actief is geweest. Verder is in 2013 een management fee van € [redacted] door [A B.V.] in rekening gebracht, terwijl Veldmaarschalk naar eigen zeggen vanaf december 2011 geen activiteiten meer heeft verricht.

53. In de periode 2009-2013 is in totaal € [redacted] plus € [redacted] = € [redacted] door Veldmaarschalk aan [A B.V.] betaald. Hierdoor zijn alle liquide middelen afgeroomd en is er geen kasgeld in Veldmaarschalk over. Volgens de jaarrekeningen van [A B.V.] en [B B.V.] bedraagt het eigen vermogen ultimo 2013 nog respectievelijk € [redacted] en € [redacted]. De (te hoge) dividenduitkeringen zijn dan wel in rekening-courant verrekend, maar dit betekent ook dat er, gezien de transacties in 2009 tot en met 2011, aanzienlijke geldstromen richting [A B.V.] hebben plaatsgevonden. De AFM kan zich dan ook niet aan de indruk onttrekken dat Veldmaarschalk gaandeweg het onderzoek, anticipeerde op een boete en daarom in ieder geval in 2011 (toen de AFM haar onderzoek is gestart) een exit-strategie heeft ingezet. Dat de Veldmaarschalk rekening hield met oplegging van een boete wordt ondersteund door de volgende uitlating van Veldmaarschalk van 25 januari 2011 (14.04 uur):
"*Zoals wij u al gemeld hebben, hebben wij ons werkwijze aangepast aan de wensen van de AFM aangaande de vrijstellingsregeling. Bijgaand stuk zou dan van toepassing worden als u van mening bent dat wij in aanmerking komen voor een eventuele boete wegens de vermeende overtreding van artikel 2:55 WFT.*"

54. Het evenredigheidsbeginsel strekt naar het oordeel van de AFM niet zo ver dat Veldmaarschalk beloond dient te worden voor het onttrekken van deze hoge bedragen aan de vennootschap in het zicht van mogelijk door de AFM op te leggen maatregelen.[28] Nu Veldmaarschalk sinds geruime tijd is gestopt met haar verkoopactiviteiten en haar activiteiten afwikkelt, hoeft de AFM er bij de bepaling van de boetehoogte geen rekening mee te houden dat de continuïteit van Veldmaarschalk door de hoogte van de boete in het geding komt. De AFM ziet op grond van voorgaande geen aanleiding om de boete verder te matigen en handhaaft de boete derhalve op € 24.000.

V. Publicatie

55. De AFM stelt vast dat het boetebesluit op grond van artikel 1:97 Wft is gepubliceerd en dat Veldmaarschalk geen specifieke gronden heeft aangevoerd tegen deze publicatie.

56. Ingevolge artikel 1:97, vijfde lid, Wft is de AFM tevens gehouden de uitkomst van een ingediend bezwaar tegen een opgelegde boete zo spoedig mogelijk bekend te maken. Daarbij moet op grond van het vierde lid van artikel 1:97 Wft worden beslist of publicatie al dan niet anoniem zal gebeuren. De AFM zal hierover kort na het verzenden van deze beslissing op bezwaar een separate beslissing nemen. Zij zal Veldmaarschalk over deze beslissing informeren door middel van een

[28] Zie ook ABRvS, 2 oktober 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1319, r.o. 5.3.

voorgenomen besluit tot publicatie, waar Veldmaarschalk door middel van een zienswijze op kan reageren.

VI. Proceskostenvergoeding

57. Veldmaarschalk verzoekt de AFM in het bezwaar om vergoeding van de kosten. Op grond van artikel 7:15, tweede lid, Awb bestaat het recht op een vergoeding van de kosten die een belanghebbende redelijkerwijs heeft gemaakt in verband met de behandeling van het bezwaar, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Aangezien daar in onderhavig boetebesluit geen sprake van is, ziet de AFM geen aanleiding om dit verzoek in te willigen.

VII. Besluit

58. Op grond van het voorgaande heeft de AFM besloten de boete in stand te laten. De motivering van het bestreden besluit wordt aangevuld met de motivering die in deze beslissing op bezwaar is opgenomen. Het verzoek om vergoeding van proceskosten wordt afgewezen

VIII. Rechtsgangverwijzing

59. Iedere belanghebbende kan tegen deze beslissing op bezwaar beroep instellen door binnen zes weken na bekendmaking ervan een beroepschrift in te dienen bij de rechtbank Rotterdam, Sector Bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam. Natuurlijke personen kunnen ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden. Voor het instellen van beroep wordt een griffierecht geheven

Hoogachtend,
Autoriteit Financiële Markten

[was getekend]
Hoofd
Juridische Zaken

[was getekend]
Bestuurslid